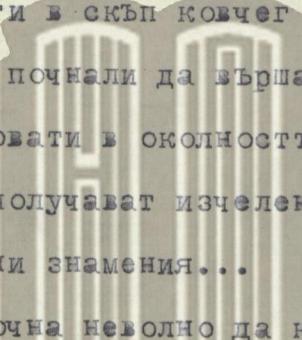

ала в простотията си не проумели чудото. Заровили моряка близо до тялото на преподобната. През нощта един от копачите сънувал чуден сън. Видял някаква светла царица, седнала на сияен трон, обкръжена от пъчезарни войни. Един от ангелите уловил за ръка копача, който от преголям страх се хвърлил ничком на земята, и му казал: "Георге, защото така пренебрегнахте тялото на преподобната Параскева? Веднага го извадете и положете в скъп ковчег, защото Царят пожела нейната хубост и поиска да я прослави тук на земята". Тогава светлата царица му казала: Скоро вземете моите мощи, защото не мога повече да търпя тежката смрад на онзит труп". На следната сутрин и една благочестива жена, на име Евтимия разказала, че сънуvalа същото нещо. И веднага всички лйде се затичали към оново място, извадили мощите на преподобната, сложили ги в скъп ковчег и с кадила и благовония ги занесли в църква, където почнали да вършат дивни знамения и чудеса. Всички недъгави и бесновати в околността на Биват почнали да се стичат край раклата и да получават изчеление... Аeto, и тук започна да се проявява в подобни знамения...

Ирина въздъхна, почна неволно да къса с пръсти един едър транда-
фил. Тръгна обратно към пътеката, която водеше от Малката поста към палата.

- Аз съм й дала оброк... Ако изпълни молбата ми, ще й построи
дванадесет църкви със сребърни диреци и елмазени пергази...

Изпълнене с горещо любопитство, князът неволно улови ръката й:

- За какво си се помолила, Ирино... Какво е било желанието ти?

Момичето се изчерви като огнено цвете, което аленееше край бялото
лице. Дигна към него големите си премрежени очи, след това внезапно
ги сведе. Дръпна ръката си.

- Не мога да го кажа. Ала кълна се в чудесата на свeta Петка -
ще се изпълни. Защото имам един абраксас.

- От къде си получила този талисман?

- Даде ми го дойката ми в Епир, като бях малка още. Купила го от